

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ МАТЕРІАЛІВ
LXII МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ - КОНФЕРЕНЦІЇ**

el-conf.com.ua

**«ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКИ ТА ТЕХНІКИ»**

1 березня 2021 РОКУ

М. ЧЕРНІГІВ

Пріоритетні напрями розвитку науки та техніки, LXII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. – м. Чернігів, 1 березня 2021 року. – 172 с.

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами доповідей LXII Міжнародної науково-практичної інтернет - конференції «Пріоритетні напрями розвитку науки та техніки», 1 березня 2021 року, які оприлюднені на інтернет-сторінці el-conf.com.ua

Адреса оргкомітету:

21018, Україна, м. Вінниця, а/с 5088

e-mail: el-conf@ukr.net

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники, наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

ЗМІСТ

<i>Базарова І. В.</i> КОМУНІКАТИВНА ТАКТИКА ПЛІТОК В РАМКАХ СВИТСЬКОЇ БЕСІДИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ХУДОЖНЬОГО КІНОДИСКУРСУ)..	6
<i>Безрідна Н.О., Корогод С.В.</i> СКЛАД КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА ВИДИ.....	10
<i>Бельтюкова С.В., Теслюк О.И., Ливенцова Е.О.</i> ОПРЕДЕЛЕНИЕ БИОЛОГИЧЕСКИ-АКТИВНЫХ ПОЛИФЕНОЛОВ В АЛКОГОЛЬНЫХ НАПИТКАХ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ЛАНТАНИДНЫХ ЛЮМИНЕСЦЕНТНЫХ МАРКЕРОВ	14
<i>Бугайчук В.Б., науковий керівник Борбич Н.В.</i> ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	20
<i>Ватуля Л.Л.</i> РОЛЬ МЕТОДИЧНОГО КЕРІВНИКА НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ (З ДОСВІДУ РОБОТИ ВИКЛАДАЧІВ ЦИКЛОВОЇ КОМІСІЇ ТЕРАПЕВТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН №1 КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ХЕРСОНСЬКИЙ БАЗОВИЙ МЕДИЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ» ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ).....	24
<i>Alina Vid</i> THE PRINCIPLES OF PERSONALIZED LEARNING.....	28
<i>Воят С.В., Крет Р.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ	31
<i>Третяк В.В., науковий керівник Граніна О.В.</i> ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ СЕЧОВИДІЛЬНОЇ СИСТЕМИ	34
<i>Дем'яненко А.А., Крет О.В.</i> ЗМІНИ В ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ НІМЕЧЧИНИ В ХХ–ХХІ ст.: ВІД КОНФРОНТАЦІЇ ДО ІНТЕГРАЦІЇ	37
<i>Дерев'янюк С.О.</i> СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ В УКРАЇНІ.....	40
<i>Дубина О.В.</i> ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА.....	45
<i>Дубина О.В.</i> НЕДИСКРИМІНАЦІЙНИЙ ПІДХІД ПІД ЧАС НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	49

<i>Заїка А.В., науковий керівник Кудельський В.Е. ПРОБЛЕМИ МАЛОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID -19.....</i>	53
<i>Заїка Р. СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ</i>	57
<i>Кармишова Н.М. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ТВОРЧИХ ЗАВДАНЬ У СУЧАСНІЙ МЕТОДИЦІ ВИВЧЕННЯ ЛІТЕРАТУРИ</i>	63
<i>Кирнасівська Н.В., Колеснікова О.А. ТЕМПЕРАТУРНИЙ РЕЖИМ ҐРУНТІВ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ У ЗВ'ЯЗКУ З ПОТЕПЛІННЯМ КЛІМАТУ</i>	68
<i>Ключник В.Я. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ</i>	74
<i>Ковальова Д.В. ТЕРПИМІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНА ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ СОВІСТІ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ</i>	77
<i>Крет Р.М. БІЛОРУСЬ – УКРАЇНА: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДОГОВІРНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ДВОСТОРОННЬОГО СПІВРОБІТНИЦТВА</i>	80
<i>Кулик О.М. ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ</i>	85
<i>Лісовець А.П., Крет О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬО-ПОЛІТИЧНОЇ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ ТА ФРАНЦІЇ</i>	89
<i>Ляшенко В.М., Корпанюк В.Д. ВИКОРИСТАННЯ ВТОРИННОЇ ПРОДУКЦІЇ СПИРТОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В ГОДІВЛІ СВИНЕЙ.....</i>	93
<i>Мельничук К.С. ПАВЛО НИКИФОРОВИЧ ШАРОЙ В ІСТОРІЇ МЕДИЦИНИ ЄЛИСАВЕТГРАДУ</i>	101
<i>Наумець Л.А. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ-ДОРАДНИКІВ У СФЕРІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....</i>	105
<i>Полозова Д.В. ВПЛИВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ</i>	110
<i>Потьомкіна Н.З. ВІРТУАЛЬНІ СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ НОВОЇ ДОБИ.....</i>	114

<i>Рубаха В.В., науковий керівник Борбич Н.В.</i> ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНІ ЯКОСТІ ВЧИТЕЛЯ ЯК ОСНОВА ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ.....	119
<i>Серафимчук І.О.</i> БУЛІНГ ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ..	123
<i>Слатвінська В.М.</i> РІЗНОВИДИ КІБЕРАТАК НА СУДНІ В КОНТЕКСТІ УПРАВЛІННЯ КІБЕРБЕЗПЕКОЮ	125
<i>Слободяник Г.І.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ПІДГОТОВКИ ОФІЦЕРІВ ЗАПАСУ МЕДИЧНОЇ СЛУЖБИ МЕДИЧНИХ СИЛ ЗБРОЙНИХ СИЛ України.....	128
<i>Старченко А.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МОВНОГО СТИЛЮ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИКА.....	133
<i>Суддя В.А.</i> ОЛІМПАДА З ІНЖЕНЕРНОЇ ГРАФІКИ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖУ	136
<i>Ткачук В.В., Ткачук О.В.</i> ПРІОРІТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ Е-HEALTH В Україні.....	144
<i>Українець М.О.</i> КОМПЛЕКСНА ДІАГНОСТИКА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СТРЕСУ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ.....	148
<i>Федоренко Т.В.</i> ОСНОВНІ КОНЦЕПЦІЇ МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	152
<i>Чиркіна С.В., Литвиненко З.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ.....	158
<i>Шапкіна І.М.</i> МЕТОДИЧНА РОЗРОБКА: «ПОЛОЖЕННЯ РУК ПІД ЧАС ГРИ»	160
<i>Шиліна А.С.</i> КІНО І ТЕЛЕБАЧЕННЯ ЯК ЗАСОБИ НАВЧАННЯ	165

БІЛОРУСЬ – УКРАЇНА: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ
ДОГОВІРНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ДВОСТОРОННЬОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА

Крет Р.М.

*кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри політології та соціології
Рівненського державного
гуманітарного університету
м. Рівне, Україна*

Якщо погодитися з тим, що в світовій політиці сьогодні відбуваються зміни якісного характеру, то логічно припустити, що це веде за собою не менш радикальні зміни і кодексу законів, які регулюють поведінку учасників політичної взаємодії, котра визначає певний політико-правовий режим сучасних міжнародних відносин.

Набуття Україною і Республікою Білорусь державної незалежності, визнання їх повноправними суб'єктами міжнародних відносин зумовило необхідність вибору обома державами зовнішньополітичного курсу та створення надійної договірно-правової бази, необхідної для ефективного співробітництва.

Для обох республік питання договірно-правового оформлення посіло одне з найголовніших позицій. Сьогодні договірно-правова база двосторонніх відносин України і Республіки Білорусь нараховує 219 документів, з них 105 - міждержавних і міжурядових, 114 – міжвідомчих. На міжрегіональному рівні підписано 86 документів [1], що належним чином регулює більшість сфер білорусько-українського співробітництва у політичній, торговельно-економічній, гуманітарній, правоохоронній, транскордонній та інших сферах.

Для України і Білорусі важливі кроки в цьому напрямку були зроблені в кінці 90-х років ХХ ст., коли 29 грудня 1990 р. був підписаний Договір про співробітництво між БРСР і УРСР, який

став базовим по відношенню до двох республік і регулював їх відносини майже до 1997 р.

Значну роль у формуванні інтересів двох держав відіграло створення СНД в грудні 1991 р. Незбійність зовнішньополітичних пріоритетів (Білорусь бажала інтегрувати в країни бувшого СРСР, Україна – в об'єднану Європу) призвело до зменшення білорусько-українських політичних контактів. В першій половині 90-х років ХХ ст. діалог обох республік здійснювався виключно на рівні обговорення економічних питань.

Потрібно визнати, що з кінця 1992 р. починається період активного розроблення договірно-правової бази. Цьому сприяло встановлення дипломатичних відносин і відкриття посольств України в Білорусі і посольства РБ в Україні, а також візит білоруської урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром В.Кебічем до України, за підсумками якого було підписано 20 міжурядових і міжвідомчих угод. В основному це були документи про відносини в торгово-економічній сфері, питання державного кордону, транспорту, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи. В результаті договірно-правова база регулярно поповнювалась новими документами двосторонніх відносин [2].

Значне розширення білорусько-української бази договірно-правових відносин відбулося після перемоги Л.Кучми на президентських виборах в Україні. В липні 1995 р. новообраний український президент відвідав Республіку Білорусь з першим офіційним візитом, знаковою подією якого стало підписання Договору про дружбу, добросусідство і співробітництво, який відкрив нову сторінку у взаємовідносинах між двома самостійними державами. Договір урегулював низку принципово важливих питань. В цьому документі, зокрема, зазначалось, що обидві сторони погоджуються будувати свої відносини на взаємній повазі, довірі і згоді, керуючись при цьому принципами поваги до державного суверенітету, рівноправності і невтручання у внутрішні справи одне одного, заперечення використання один проти одного сили, в тому числі економічної та інших методів тиску, поважати права і свободу людини, доброякісного

виконання норм з міжнародного права, а також іншими загальноновизнаними принципами і нормами міжнародного права [3]. Для України і Білорусі Договір мав виключно важливе значення передусім тому, що створював правовий фундамент відносин з найближчим геополітичним сусідом, історія взаємин яких бере початок з давніх часів.

Як наслідок подальших президентських зустрічей обох держав (з 1994 р. і по сьогоднішній день в Республіці Білорусь незмінним президентом залишається О. Лукашенко, в Україні періодично президенти змінювались) в цілому за період 1994-2004 рр. було підписано близько 120 двосторонніх нормативно-правових документів різного значення [2]. Впродовж зазначеного періоду найбільша кількість підписаних угод була економічного плану, зокрема, сюди можна віднести Угоду про сприяння і взаємного захисту інвестицій, (14 грудня 1995 р.), створення Міжвідомчої комісії з питань торгово-економічного співробітництва (12 квітня 1996 р.), про економічне співробітництво на 1999-2008 рр. (11 грудня 1998 р.), створення міжурядової білорусько-української комісії з питань торгово-економічного співробітництва (21 травня 2004 р.).

Значний потенціал договірно-правової бази склали документи, що регулюють правовідносини в транспортній сфері. До них відносяться Договір про повітряне сполучення (17 липня 1995 р.) і судноплавство внутрішніми водними шляхами (6 лютого 1998 р.).

Продовжуючи спостерігати за хронологією відносин обох держав, ми не можемо обійти стороною події в Чорнобилі. Саме території обох країн постраждали найбільше, тому співпраця і Білорусі, і України про наслідки ліквідації аварії реалізується на основі угод про партнерство між Міністерствами охорони здоров'я України та РБ.

Особливої уваги договірно-правових відносин заслуговує тема білорусько-українського кордону, непорушність якого регулюється Договором про дружбу, добросусідство і співробітництво між Україною і Республікою Білорусь (1995р.) і

Договором між Україною і Республікою Білорусь про державний кордон (1997 Р.), який був ратифікований в тому ж році, але набрав чинності лише в червні 2013. Тоді ж розпочався офіційний процес демаркації кордонів.

Окремо варто виокремити міждержавні угоди в галузі забезпечення безпеки і військового співробітництва. Сюди необхідно віднести Угоду про військово-технічне співробітництво (16 грудня 1994 р.), Протокол про розширення співпраці у військовій галузі між Міністерствами оборони України і Білорусі (31 січня 1996 р.), угоди між Кабінетом Міністрів України та урядом РБ про співробітництво в галузі попередження надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків (7 липня 2000 р.) і про додаткові заходи довіри і безпеки (16 жовтня 2001 р.)

Доволі значну групу документів становлять договірно-правові угоди, що стосуються охорони навколишнього середовища, соціальної і гуманітарної сфери, освіти і науки, співробітництва в галузі інформації та її захисту. Крім того, важливе місце у системі договірно-правового забезпечення обох країн займає окремий документ про умови розміщення і обслуговування дипломатичних представництв Республіки Білорусь в Україні і України в Білорусі (15 грудня 2000 р.), який окреслив питання права і використання диппредставництв обох країн.

Впродовж 2004-2010 рр. кількість правових документів значно скоротилась, але згодом завдяки новому політичному діалозі знову зросла. Вартою уваги була підписана в 2009 р. Угода про безвізові поїздки громадян, яка суттєво спростила взаємні поїздки громадян і мала значне соціальне значення[4].

Незначну кількість договірно-правових відносин впродовж другого десятиліття ХХІ ст. можна пояснити тим, що після встановлення державного суверенітету і Республіка Білорусь, і Україна створили достатньо впорядковану політично-правову базу для зміцнення та розвитку міждержавного діалогу в різних сферах українсько-білоруського співробітництва.

На сьогоднішньому етапі результатом зустрічі президентів Білорусі і України В. Зеленського і О. Лукашенка на Другому

форумі регіонів в жовтні 2019 р. у м. Житомир стало підписання 15 угод (2 міжвідомчі та 13 міжрегіональних), а також укладено близько 40 контрактів на суму близько 500 млн. дол. США [1].

Отже, провівши аналіз білорусько-українських відносин варто відзначити, що період впродовж майже тридцяти років співробітництва був достатньо насиченим щодо формування договірно-правової бази обох держав і надалі не припиняється робота для її подальшого розвитку по всьому комплексу актуальних питань.

Література:

1. Договірно-правова база між Україною та Білоруссю. Веб-сайт. URL: <https://belarus.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/349-dogovirno-pravova-baza-mizh-ukrajinoju-ta-bilorussyu>
2. Юрчак Д.В. Белорусско-украинские отношения в 1991-2017гг. *Постсоветские исследования*. 2018. Т.1, №1. С. 79-89. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/belorusko-ukrainskie-otnosheniya-v-1991-2017-gg/viewer>
3. Договір про дружбу, добросусідство і співробітництво між Україною і Республікою Білорусь. Веб-сайт. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/112_692#Text
4. Юрчак Д.В. Беларусь – Украина: 20 лет межгосударственных отношений : монография. Витебск : ВГУ имени П.М. Машерова, 2012. 280 с. URL: <https://lib.vsu.by/jspui/bitstream/123456789/13530/1/Юрчак.pdf>